

יא' תמוז 26.6.50
יום ב'

בשתיים-עשרה בא אצלי האדמירל חבריטי סיר ג'ון ארלסטון,
מפקד חצי ביט התיכון. הוא אחר בשעה, לא הודיעו לו שהשעות המוסמכות
הן לפי שעון ישראלי ולא לפי שעון גרינוויץ, והוא אחר לבוא לחימת
בשלוש שעות, ואלי אחר בשעה. דיבר על דא ועל הא.
ניסח לשכנע אותי שיש שנוי במדיניות הבריטית ואני אמרתי
לו - בדעת הקהל - כן, בכמשלה - כן, במשרד חוץ - לא! הוא חולק
על כך, וביקש שיחה מיוחדת אתי.

אחרי הביקור עליתי לירושלים, וטיפלתי במכתבים שנערטו.
הכנסת דנה בחקציב ואומרים לי שחשבוץ יגמר.

מלפן לי יוסף: פנח אליו כחנא, מזכיר או מנהל במשרד
חדות, ביקש מכתב לרב מימון, להקל עליו שובו. יוסף קרא לי המכתב -
ופסלתי אותו. מהמכתב משתמע כאילו הרב מימון עזם הישיבה בגלל
כשרות, ואין זה כן. הוא עזב רק כסדנו על קיצוצים. גם הנימוקים
שנתן יוסף על הזמנת בשר לא כשר - מחייבים הממשלה לאסור יבוא של
בשר לא כשר, ואין כל יסוד לכך.
החזית חדתית נבוכה. אינם רוצים עכשיו במשבר, ושפירא
בוודאי שלא רוצה לצאת מהממשלה. אולם אם מימון יתקש יהיה מוכרח
לזין לצאת בעקבותיו, ואז אי-אפשר יהיה לשפירא להשאר.

אה"צ באה אצלי משלחת מטבריה: רפאל לוי ורמאל בן קיקי.
שוענים בשם בעלי הבתים שנחרסו בטבריה - בהחלפת העיריה וע"י הצבא.
הם כושרים שהבתים עמדו לחתמוטט. כל האשמה היא בנחמני. היה לו
איזה חשבון להרוס העיר העתיקה. נחרסו 250 בתים שהם 900 יחידות דיור
ו-200 חניות. בחלקם "הנהרסים" יושבים ברכוש חנוש - אבל עליהם לשלם
שכר דירה. הם דורשים תגמול. אמרתי שקשה לחנייה שמי שהוא הרס טחם
בתים, ויש לברר החילה העובדות. אם נעשה עוול - יש לחקן אותו, אבל
איני יכל לסמוך רק על דבריהם. הדברים יבוררו.